

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 13 czerwca 2014 r.

DOLiS/DEC-563/14/45778,45779

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), oraz art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana J.H., w przedmiocie naruszeń w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez Sąd Apelacyjny w L.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana J.H., zwanego dalej również Skarżącym w przedmiocie naruszeń w procesie przetwarzania danych osobowych przez Sąd Apelacyjny w L., zwany dalej Sądem.

Skarżący podniósł, iż cyt.: „Sędzia Sądu Apelacyjnego w L. B.R. wydał w dwu oddzielnych sprawach prawie identyczne postanowienia z tą samą datą, z danymi sprawy mojej [Skarżącego] tj. I C 991/10 lecz całkowicie innej sprawie I ACa 713/12. (...) Jestem przekonany [Skarżący], że sędzia każdego sądu musi przestrzegać wszelkich norm aby nie dopuścić do ujawnienia danych osobowych i całej sprawy dla osoby nieuprawnionej – trzeciej, która ze sprawą nie ma żadnego związku. Tak jednak się nie stało – osoba nie kompetentna, czyli nawet nie powód innej sprawy a jego żona weszła w posiadanie danych osobowych mojej [Skarżącego] osoby i mojego [Skarżącego] pełnomocnika procesowego – atakując jego w jego Kancelarii Adwokackiej”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w przedmiotowej sprawie postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujący stan faktyczny.

1. Sąd pozyskał dane osobowe od samego Skarżącego w związku z wniesionym przez niego pozwem do Sądu (zarejestrowanym pod sygnaturą I C 991/10).
2. Dane osobowe Skarżącego, jak każdej strony postępowania cywilnego, gromadzone są w skorowidzu alfabetycznym stron postępowania oraz w repertorium „Ca” lub „Cz” – w formie elektronicznej oraz papierowej.
3. Jak wskazał Sąd w złożonych wyjaśnieniach przed Generalnym Inspektorem cyt.: „Dane osobowe gromadzone i przetwarzane są wyłącznie w celu zapewnienia należytego biegu toczącym się postępowaniom (doreczanie zawiadomień o rozprawach, informacji, pism i orzeczeń sądowych). Podstawę prawną gromadzenia i przetwarzania danych osobowych stron stanowią przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 427), w tym m.in. art. 53 oraz wydane na podstawie art. 148 § 1 tej ustawy zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej (Dz. Urz. MS z 2003 r., Nr 5, poz. 22 ze zm.). W wymienionym wyżej zarządzeniu w Rozdziale 4 – 8 znajdują się przepisy określające urzędników ewidencyjne, natomiast w Dziale III zostały określone zasady prowadzenia biurowości w sprawach cywilnych. (...) Gromadzenie danych osobowych Skarżącego odbywało się więc zgodnie z dyspozycją art. 23 ust. 1 pkt 2) u.o.d.o.”.
4. Sąd wskazał, iż dane osobowe Skarżącego w związku z postępowaniem o sygnaturze I C 991/10 nie zostały udostępnione na rzecz innych podmiotów, w tym również podmiotów biorących udział w postępowaniu o sygnaturze I ACa 713/12. Postępowanie pod sygnaturą I C 991/10 w ramach postępowania zażaleniowego przed Sądem posiadało sygnaturę I ACz 234/12.
5. Jak podkreślił Sąd odnosząc się do zarzutów umieszczonych w skardze cyt.: „Skarżący swoją skargę zbudował na nie mającej żadnego znaczenia omyłce redakcyjnej polegającej na wstawieniu (skopiowaniu z postanowienia z tego samego dnia wydanego w sprawie I ACz 234/12 z udziałem skarżącego) w komparycji postanowienia wydanego w sprawie I ACa 713/12 zbędnego zwrotu »na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w L. z dnia [...] stycznia 2012 r. sygn. akt I C 991/10«. Powyższa omyłka została zauważona i sprostowana odrębnym postanowieniem z dnia [...] listopada 2013 r. (...) Nikt też z uczestników postępowania w sprawie I ACa 713/12 nie próbował w tut. Sądzie uzyskać jakichkolwiek danych dotyczących osób biorących udział w sprawie I C 991/10 (I ACa 234/12)”

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa obowiązki administratora danych osobowych, do których należy przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania danych osób fizycznych, w tym ich udostępniania, jest art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, przetwarzanie danych jest

dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek taksatywnie wskazanych w tym przepisie. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy, na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego jest zamknięty. Każda z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. W konsekwencji zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą przetwarzania danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaze spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

Wskazać należy, iż po stronie Sądu nie doszło do naruszenia zasad ochrony danych osobowych, albowiem Sąd spełnił przesłankę legalności procesu przetwarzania danych Skarżącego w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie z którym przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.

Art. 361 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 101), zwanej dalej Kpc, stanowi, iż do postanowień stosuje się odpowiednio przepisy o wyrokach, jeżeli kodeks nie stanowi inaczej. Zgodnie z treścią art. 350 Kpc sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki (§ 1). Sprostowanie sąd może postanowić na posiedzeniu niejawnym; o sprostowaniu umieszcza się wzmiankę na oryginale wyroku, a na żądanie stron także na udzielonych im wypisach. Dalsze odpisy i wypisy powinny być zredagowane w brzmieniu uwzględniającym postanowienie o sprostowaniu (§ 2).

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż umieszczenie odniesienia do sygnatury sprawy z wniosku Skarżącego nastąpiło na skutek omyłki pisarskiej. Jednocześnie Sąd, w trybie autokontroli, dokonał z urzędu sprostowania omyłki w drodze postanowienia, od którego żadna ze stron toczącego się postępowania nie wniosła zażalenia. Ponadto, jak oświadczył Sąd w swoich wyjaśnieniach przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych, nikt z uczestników postępowania w sprawie I ACa 713/12 nie próbował w siedzibie Sądu uzyskać jakichkolwiek danych dotyczących osób biorących udział w sprawie I C 991/10 (I Acz 234/12), tj. danych Skarżącego.

Zauważyć przy tym należy, że stosownie do art. 178 ust.1 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.) sędziowie

w sprawowaniu swojego urzędu są niezawisli i podlegają tylko konstytucji i ustawom. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów lub sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku postępowań odwoławczych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 marca 2001 r., sygn. akt II S.A. 410/00).

Powyższe oznacza, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie jest uprawniony do oceny zasadności decyzji podejmowanych w toku postępowania sądowego przez orzekający Sąd.

Odwołując się natomiast do regulacji art. 18 ust. 1 ustawy należy zaznaczyć, iż Generalny Inspektor nakazuje z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, przywrócić stan zgodny z prawem w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych. W rozpatrywanej sprawie brak jest podstaw do wydania decyzji nakazującej przywrócić stan zgodności z prawem, albowiem przetwarzanie danych osobowych Skarżącego odbywa się zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

W tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.